

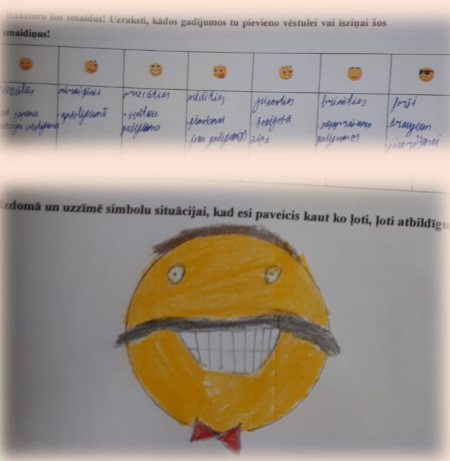

Zeimuļa Ziņas

2020/3

- Šajā numurā lasiet:
- Gadskārtas
- Izstādes
- Pavasara gaidās
- Lieldidenas
- Viss notiek attālināti
- Humors

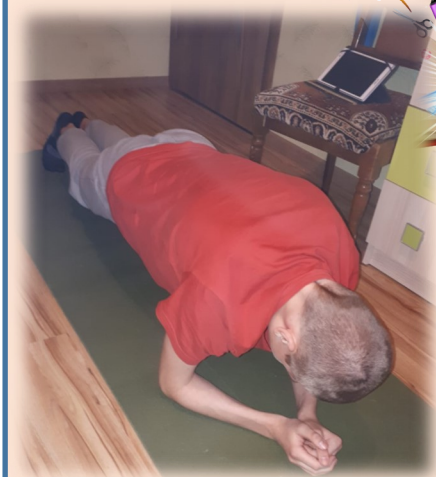
SKOLA MĀJĀS

tes", salīdzināt ķīniešu un japāņu tradīcijas un paražas, uzrakstīt recenziju par filmu, izgatavot stilizētu iesaiņojumu, zināt cunami un zemestrīču cēloņus, atšķirt un nejaukt postījumu un stipruma mērvienības un vēl daudziem citiem.

Tie kopumā ir diezgan radoši un prasa dažreiz vēl vairāk laika nekā agrāk. Toties mājās daudziem bieži vien ir papildspēki, ko var piesaistīt šo uzdevumu pildīšanā. Arī tiešsaistes stundā paralēli var padzert tēju un uzkost naš-

Skolēnu pavasara brīvlaiks šo semestri aizsākas par vienu dienu ātrāk, par ko daudzi nopriecējās... Tālāk notikumi ritēja kā kaut kur redzētā filmā par civilizāciju bojāeju vai cīņu pret marsiešiem. Ik dienas sekojot ziņām, skolēni uzzināja, ka nu viņiem būs ne vien jāpaliek mājās ilgu laiku, bet

ķus, skolotājs taču neredz! Mācīties ir interesanti, tomēr ir viens liels BET... Kas to būtu gaidījis- GRIBAS UZ SKOLU! Skolēni ir noilgojušies pēc klases un savu draugu kompānijas.

Annija

arī jāmācās attālināti. Daudziem vispār ilgi nebija skaidrs, kā tas notiks un izskatīsies. Visi ar interesi gaidīja mācību nedēļas sākumu.

Pirmā reģistrēšanās atbilstošā mājaslapā, uzdevumi tiešsaistē un skolotājs onlainā tagad jau ir kļuvuši par ierastu. No rīta savlaicīgi ir jābūt pie datora, bet dažī gan paguļ ilgāk. Tad notiek iepazīšanās ar skolotāju atsūtītajiem uzdevumiem. Piemēram, aizpildīt un atsūtīt e-klasē tabulu" Manas ikdienas fiziskās aktivitā-

Kad satiekamies attālināti

Vēl ziemai promejot, nevarējām iedomāties, cik neparastā veidā tiksimies un pildīsim darba pienākumus 2.semestrī. Par attālināto mācīšanos daudzi bija dzirdējuši, kāds, iespējams, pat mēģinājis, taču savā ikdienā gan neviens to nebija izbaudījis. Martam noslēdzoties, divdesmit astoņi "Zeimuļa" skolotāji ar saviem skolēniem pulciņos turpina ierasto darbu, bet – neklātienē. Šķiet, neierasti ir uzdot uzdevumus bērniem un nebūt klāt to izpildes procesā, tomēr, kā izrādās, tā ir jauna pieredze ar saviem, diezgan interesantiem rezultātiem un iespaidiem! Un, šķiet, galvenais ieguvums no šāda attālināta darba daudziem bērniem (ne visiem) būs iegūtā patstāvība! Katrs skolotājs zina, cik tā būs nepieciešama ne vien skolas laikā, bet arī turpmāk.

Šobrīd audzēkņi turpina darbu pie „Zeimuļi” vēl ziemas sākumā aizsāktajiem projektiem, fotogrāfē un raksta par sev aktuālo, neparasto un pārdzīvoto, raksta īsfilmu scenārijus, apgūst ģitārspēli un jaunas dziesmas, iesūtot skolotājiem video par padarīto darbu. Skolēni, neskatoties ne uz ko, veido materiālus kopīgas grāmatas izveidošanai, darina atklātnes un gatavojas Māmiņu dienas koncertam, turklāt tik tiešām patstāvīgi! Iespējams, ka šogad šie svētki arī notiks attālināti!

Šūšanas darbnīcas jaunās dāmas zīmē tērpu komplektus jaunām meitenēm – „Burvju valstība”, bet kokapstrādes pulciņa zēni projektē lidmašīnas modeļus.

Rosās arī fiziskās sagatavošanas jaunieši, kam skolotājs ir uzdevis ļoti dažādus spēka un veiklības vingrinājumus ar ļoti detalizētu instrukciju to izpildei, aicinot būt pacietīgiem un turpināt tiekties pēc jauniem rezultātiem!

Astronomijas pulciņa dalībnieki gatavojas astronomijas olimpiādei, cīnoties ar sarežģītajām formulām, lai arī šai pavasarī, kā ik gadus, iegūtu godalgas.

Jaunākie pētnieki savukārt sākumā izpēta, bet pēc tam zīmē sīpola augšanas procesu, lai vēlāk varētu palīdzēt dārzā arī savām mammām. Tā dienu pēc dienas aizrit pirmās nedēļas, kas, no vienas puses, ir izaicinājums gan lieliem, gan maziem, bet, no otras puses, apliecina, ka arī šādā kritiskā laikā ir jāpielāgojas un jābūt elastīgiem, saprotošiem un, kā izrādās, – vēl radošākiem!

sk. I.Brīvere

Priecīgas Lieldienas!

Lai arī kā šogad neaizritētu pulciņu darbs II semestrī, Lieldienas neviens neatceļ! Tās ir aizvien gaidīti svētki, kuriem ir jāgatavojas īpaši. Tāpēc „4H” dalībnieki nesēž mājās mierīgi, bet naski darina Lieldienu dekorus. Tie ir visdažādākajās varavīksnes krāsās, koši un uzmanību saistoši, lai svētku reizē mēs atkal sajustu sevī atgriezušos pavasari un saules siltumu! Turklāt arī karantīnas laikā nevajadzētu domāt, ka svētku dekoru nebūs kur pielietot. Tam vieta atradīsies gan pašu mājās, gan arī pagalmos!

Savukārt sk.M.Gailumas pulciņa mazažiem gleznotājiem mājās brīvā laika tagad ir daudz, tāpēc tas tiek tērēts lietderīgi. Košas krāsas, papīrs, ota netiek izlaistas no rokām. Lieldienas ir gaišākie svētki gadā, tāpēc arī zīmējumi—raibas olas, zaķi un cālīši ir ļoti krāsaini. Kamēr koki ārā vēl nav sazaļojuši un pirmie pavasara ziedi uzplaukuši, bērni cenšas radīt ne vien svētku noskaņu, bet arī pietuvināt sauli un silto laiku, jo katram tik ļoti gribas izejt ārā. (Alens)

**Karat, brāļi, šūpulītes
Ozoliņa kārtiņām,
Nāks māsiņa šūpoties
Visas trejas lieldieniņas.**

Lieldienas ir pavasara svētki, kurus manā ģimenē ļoti gaida. Lieldienas man saistās ar olu krāsošanu un silta laika iestāšanos. Šogad mēs ar mammu un brāli krāsojām olas sīpolu mizās. Pēc tam notika olu kaujas. Mana ola saplīsa pati pirmā, bet es nebēdājos un izvēlējos nākamo. Ciemiņu šogad nebija, un tētis arī bija darbā. Vēl nevienu reizi nav bijis tā, ka mēs svinām

Lieldienas bez viesiem. Šogad karantīnas dēļ nosvinējām klusi un mierīgi. Vēl mums bija torte, kura bija dekorēta ar cālīšiem. Tos bija žēl ēst, tomēr es nenoturējos. Ceru, ka nākošajās Lieldienās varēsim iet ārā un ciemoties pie radiem un draugiem, jo kuplākā lokā ir jautrāki svētki.

Raitis

BRĪVS BRĪDIS

Man bija interesanti šai pavasarī. Vislabāk patika dziedāt, dejas un vizuālā māksla. Tur mēs mācījāmies zīmēt. Reizēm bija grūti, bet ļoti interesanti. Man tā tik labi nepadodas, bet ļoti patīk. Jāmācās vēl. Man patīk, ka varu nesteigties un zīmēt, kamēr viss sanāk. (Daniela)

Dažiem skolēniem patika mācīties matemātiku. Kas gan tur var nebūt skaidrs! Nekā grūta nebija. Tikai reizēm jāpado mā, jo skolotājam patīk uzdot sarežģītākus uzdevumus. Piemēram, cietos riekstus. Tāpēc arī ir interesanti. Es pats varu izdomāt uzdevumu par citplanētiešiem. Man patīk arī spēlēt šahu. Tagad es to daru datorā! (Marks)

Es skolā paskatos, kā dara citi, un tad varu izdarīt. Tagad vajag vairāk domāt pašai, labi, ka mamma palīdz. Tad ātrāk var pie rezultāta tikt. Un es to iemācīšos labāk. Man pagaidām uz skolu negribas. Labi būtu, ka mācību gads beigtos un uz skolu iet nevajadzētu. Tad uzreiz sāktos vasara. Es to gribētu. Man nav skumji, jo ar draudzenēm es dažreiz satiekos tik un tā.

Daniela

Martā un aprīlī, kad vairs neēju uz skolu, man vairāk laika atliek savam hobijam. Tas ir saistīts ar filmēšanu. Šis hobijs man bija arī agrāk, bet tagad var safilmēt daudz interesanta, jo pilsēta ir gandrīz tukša. Ar telefonu filmētie videoklipi internetā daudziem patīk. Tas mani priecē un dod vēl jaunas idejas. Tagad filmēju dziesmu video, cerams, izdosies!

Ralfs

Man reizēm patīk mācīties vienam, bet reizēm ar draugiem. Man ļoti patīk, ja mēs darām kaut ko kopā, piemēram, spēlējam onlainā. Reiz es biju bibliotēkā un tur mācījos. Man ļoti patika, jo tur bija īpaši, un visas grāmatas arī bija. Un bērnu bija maz. Tad vari daudz ko iemācīties. Klasē bieži ir troksnis, man tas nepatīk. Man patīk mācīties visur, kur man ir interesanti. Un tad arī vieglāk mācīties. Tagad gan var darīt daudzas lietas, kas patīk vienīgi man. (Ritvars)

**Ai bagāti Lieldiensvētki, Lieli olu gribētāji:
Trīs dieniņas, trīs nakšniņas Zaga olas vistiņām**

FOTO

izstāde

„Zeimuļa” pelēkā gaitenā sienas atkal ir kļuvušas košas. Nupat uz tām ir apskatāma foto pulciņa audzēkņu darbu izstāde. Katreiz tās vērotāji iestingst pārdomās pie kādas no fotogrāfijām. Dažām paiet garām, neiedziļinās, bet citām pievērš vairāk uzmanības. Atēlos redzami gan paši pulciņa zēni un meitenes, gan kāds svarīgs mirklis, ko paguvusi noķert viņu foto kamera. Te nav eksotisku dabasskatu vai dārgu auto, bet mūsu pašu apkārtnē. Citās atklājas arī autoru daba un raksturs.

D.Muravjova

Foto izstādē man vislabāk patika viena fotogrāfija, kurā redzama meitenes acs. Es ieskatījos tanī nopietnāk. Tā ir nepārasta acs, jo skatienā var

nojaust, ko šī meitene domā. Man šķiet, ka reizēm viņa spītējas. Bet vēl man liekas, ka varbūt viņai ir skumji vai māc bēdas. Es nezinu, kas tā ir par meiteni, bet man gribētos viņu ieraudzīt. Tad es pajautātu, kā viņai klājas un ko viņa domā. Iespējams, viņa negribētu ar mani runāt, jo ir noslēgta. Mēs tad varētu kopā apsēsties uz kāpnēm un paklusēt tāpat vien. Es viņai tad vienkārši pastāstītu par sevi... Un neuzdotu nekādus jautājumus.

Arvis

Saimnieks man nopirka marķieri.
Tagad varēšu iezīmēt savu teritoriju!

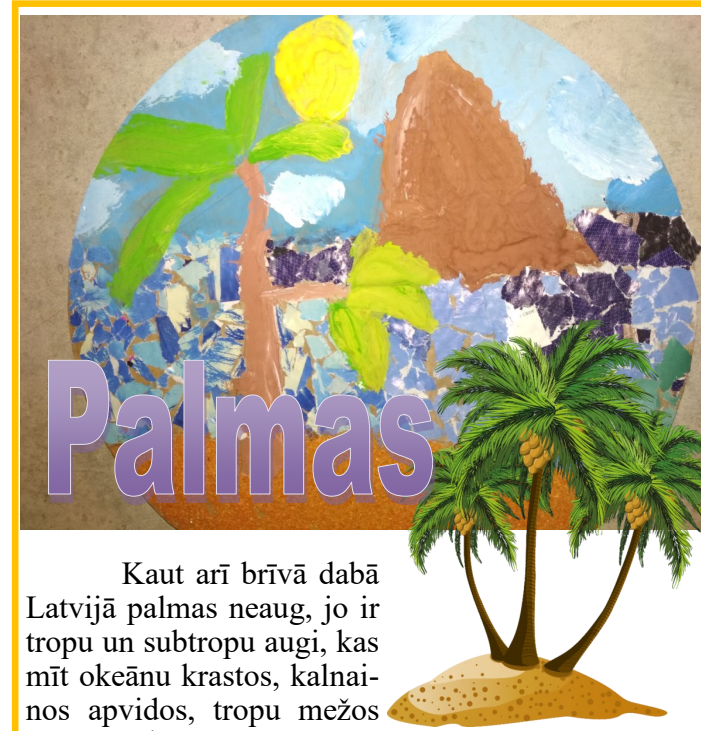
Avīzes iepriekšējā numura atjautības uzdevuma atbilde:
Saimniekam bija 47 aitas

Lapsiņ, tev kāds sūta smailiņu!

Palmas

Kaut arī brīvā dabā Latvijā palmas neaug, jo ir tropu un subtropu augi, kas mīt okeānu krastos, kalnainos apvidos, tropu mežos un tuksnešu oāzēs, „Zeimuļa” mazākie bērni tās meistaro košas un varenas. Mazajos darbiņos redzam skaistas ainavas, kur ir daudz saules, gaismas, svaiga gaisa, siltuma un mitruma. Tieši tas pēc garās ziemas ir vajadzīgs visvairāk. Bērni, gleznojot palmas, ļauj mums iztēloties vasaru, siltu sauli un atpūtu. Papīra plēšanas tehnika nav nekāds nieks, jo te rūpīgi jāseko toņiem, lai vēlāk visu pareizi salipinātu un rastos eksotiska ainava. Ja kādam nojūk pareizais tonis, skolotājs vienmēr palīdz un viss izdodas kā iecerēts!

I.Zavjalovs

Ģertrūdes diena

Mazā kustoņu, kūņu, čūsku diena.

Latviešu gadskārtā tieši marta vidū iekrīt Ģertrūdes diena. Tas ir laiks, kad no ziemas miega atmosfēras dzīvā radība: no kukaiņiem līdz lāčiem, katrs zāles stiebrīnš. Šai dienā var ieraudzīt pirmo mušu, odu vai biti. Ģertrūdes dienu sauc arī par “kukaiņu dienu”, jo bija jāsāk domāt par to apkarošanu, lai vasarā tie nenoēd ražu. Īpaši pievērta uzmanību mušu un dunduru perēkļiem – kūts griestos. Sākās istabu sakopšana, iztīrot visus kakus. Šajā dienā nav ieteicams sēt to, kas kukaiņiem varētu garšot. Tāpat svarīgi ievērot, kāds ir vējš. Ja pūš auksts, tad tas nenesīs nekā laba. Nav vēlams nest kaut ko no meža mājās - malku vai sūnas, jo tad visu vasaru mājās gaidāmas čūskas.

KĀ SENDIENĀS

Māras diena

Māras dienas tradīciju pamatā ir senā Kāpostu diena

Folklorā vēstīts, ka lācis, kas Mārtiņos aizgājis gulēt, Ģertrūdēs apgriežas uz otriem sāniem, bet Māras dienā mostas no miega. Tāpēc arī cilvēkiem svarīgi pašiem šajā rītā celties agri, jo citādi būs grūti pamosties visu gadu. Bija vēlams nomazgāt muti avota ūdenī, lai pieaugtu veselība, spēks un skaistums. Māras dienu Latgalē dažreiz sauca par blaušciņu, bet vairāk tā zināma kā kāpostu Māra vai Kāpostnīca. Senāk rudenī sēklas kāpostus izrāva ar sakni un glabāja pagrabā. Māras dienā uz tām jau izveidojās sēklas. Tāpēc bērniem bija jāskrien uz pagrabu skatīties, vai šogad kāposti būs! Vienlaikus Māras bija uguns godināšana, ko istabā vairs nededzināja. Vakariņas tagad bija jāēd tumsā un jāiet gulēt bez uguns. Ticējumi vēstī: ja pēc Māras dienas ir auksts, tad rudens būs auksts. Ja Māras dienā līst, būs slapjš jūlijs. Ja Māras dienā ir atkusnis, būs bagāts gads! Māras dienas ēdieni ir **kupiņas**: sausu biezpienu sadrupina, sajauc ar skābo krējumu vai rūgušpienu. Klāt ēd maizi vai siļķi. **Ziediņi**: biezpienu sadrupina un pārlej ar uzvārītu vai nevārītu pienu, klāt ēd medus maizi. **Pigarica**: siltā ūdenī iedrupina nobriedušas rupjas rudzu maizes mīkstumam un garoziņām, pieliek medu vai cukuru, patur siltā vietā, lai uzrūgt. Ēd kā saldo ēdienu ar pienu.

Toms

Jevgenija Kušča
ARPC “Zeimuļs” vadītāja
26441917
Eleonora Ivanova
Jaunatnes lietu speciālists
26033202

Agita Gailiņa
Interēšu izglītības metodiķe
25661190
Olga Strode
Metodiķe darbam ar bērniem un ģimenēm
28375137

Inese Brīvere
Interēšu izglītības skolotāja
26727497

